

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 39

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

55e jaargang
11 februari 2012

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2012/C 39/01	Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 32 van 4.2.2012	1

V *Adviezen*

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2012/C 39/02	Zaak C-560/08: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 15 december 2011 — Europese Commissie/ Koninkrijk Spanje (Niet-nakoming — Richtlijn 85/337/EEG — Beoordeling van milieueffecten van bepaalde openbare en particuliere projecten — Richtlijn 92/43/EEG — Instandhouding van natuurlijke habitats — Projecten voor verdubbeling en/of verbetering van weg M-501 in Spanje — SBZ ES 0000056 „Encinares del río Alberche y río Cofio” — Voorgesteld GCB ES 3110005 „Cuenca del río Guadarrama” en voorgesteld GCB ES 3110007 „Cuencas de los ríos Alberche y Cofio”)	2

Prijs:
3 EUR

(Vervolg z.o.z.)

2012/C 39/03	Zaak C-119/10: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 15 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden) — Frisdranken Industrie Winters BV/Red Bull GmbH (Merken — Richtlijn 89/104/EEG — Artikel 5, lid 1, sub b — Afvullen van blikjes die reeds zijn voorzien van teken dat met merk overeenstemt — Dienstverlening in opdracht en volgens aanwijzingen van derde — Vordering van merkhouder tegen dienstverlener)	3
2012/C 39/04	Zaak C-191/10: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 15 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — Société Rastelli Davide e C. Snc/Jean-Charles Hidoux, in zijn hoedanigheid van curator van de vennootschap Médiasucre international (Verordening (EG) nr. 1346/2000 — Insolventieprocedures — Internationale bevoegdheid — Uitbreiding, op grond van vermenging van vermogens, van insolventieprocedure tegen in lidstaat gevestigde vennootschap tot vennootschap met statutaire zetel in andere lidstaat)	3
2012/C 39/05	Zaak C-257/10: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 15 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door Högsta förvaltningsdomstolen (voorheen Regeringsrätten) — Zweden) — Försäkringskassan/Elisabeth Bergström (Migrerende werknemers — Sociale zekerheid — Overeenkomst tussen Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en Zwitserse Bondstaat, anderzijds, over vrij verkeer van personen — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Onderdaan van lidstaat die beroepsactiviteit in Zwitserland heeft uitgeoefend — Terugkeer naar land van herkomst)	4
2012/C 39/06	Zaak C-384/10: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 15 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Cassatie van België) — Jan Voogsgeerd/Navimer SA (Verdrag van Rome inzake recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst — Arbeids-overeenkomst — Rechtskeuze van partijen — Dwingende bepalingen van bij gebreke van rechtskeuze toepasselijk recht — Bepaling van dat recht — Werknemer die zijn arbeid in meer dan één verdragsluitende staat verricht)	4
2012/C 39/07	Zaak C-409/10: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 15 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Hauptzollamt Hamburg-Hafen/Afasia Knits Deutschland GmbH (Gemeenschappelijke handelspolitiek — Preferentiële behandeling van invoer van producten van oorsprong uit staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (ACS) — Onregelmatigheden die bij onderzoek van Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) in ACS-staat van uitvoer zijn ontdekt — Navordering van invoerrechten)	5
2012/C 39/08	Zaak C-427/10: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 15 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione — Italië) — Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate (Btw — Terugvordering van onverschuldigd betaalde belasting — Nationale regeling die voorziet in mogelijkheid om onverschuldigd betaalde terug te vorderen voor verschillende rechterlijke instanties binnen verschillende termijnen naargelang afnemer dan wel verstrekker van diensten terugvordert — Mogelijkheid voor afnemer van diensten om van verstrekker van diensten terugbetaling van belasting te vorderen na verstrijken van termijn waarbinnen laatstgenoemde vordering kan instellen tegen belastingadministratie — Doeltreffendheidsbeginsel)	6
2012/C 39/09	Zaak C-585/10: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 15 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Vestre Landsret — Denemarken) — Niels Møller/Haderslev Kommune (Geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging — Richtlijn 96/61/EG — Bijlage I, punt 6.6, sub c — Installaties voor intensieve varkenshouderij met meer dan 750 plaatsen voor zeugen — Plaatsen voor gelten al dan niet inbegrepen)	6

2012/C 39/10	Zaak C-624/10: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 15 december 2011 — Europese Commissie/Franse Republiek (Niet-nakoming — Fiscale bepalingen — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 168, 171, 193, 194, 204 en 214 — Regeling van lidstaat volgens welke buiten nationaal grondgebied gevestigde verkoper of dienstverrichter verplicht is fiscaal vertegenwoordiger aan te duiden en zich in deze lidstaat voor btw-doeleinden te identificeren — Regeling volgens welke btw die is gedragen door buiten nationaal grondgebied gevestigde verkoper of dienstverrichter kan worden verrekend met door hem namens en voor rekening van zijn afnemers geïnde btw)	7
2012/C 39/11	Zaak C-530/11: Beroep ingesteld op 18 oktober 2011 — Europese Commissie/Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	7
2012/C 39/12	Zaak C-562/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 9 november 2011 — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)/Hauptzollamt Hamburg-Jonas	8
2012/C 39/13	Zaak C-566/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 14 november 2011 — Iberdrola, S.A. en Gas Natural SDG, S.A./Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. en Endesa, S.A.	8
2012/C 39/14	Zaak C-567/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 14 november 2011 — Gas Natural SDG, S.A./Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. en Administración del Estado	8
2012/C 39/15	Zaak C-573/11 P: Hogere voorziening ingesteld op 15 november 2011 door ClientEarth tegen de beschikking van het Gerecht (Zesde kamer) van 6 september 2011 in zaak T-452/10, ClientEarth, ondersteund door Koninkrijk Denemarken, Republiek Finland, Koninkrijk Zweden/Raad van de Europese Unie	9
2012/C 39/16	Zaak C-576/11: Beroep ingesteld op 18 november 2011 — Europese Commissie/Groothertogdom Luxemburg	9
2012/C 39/17	Zaak C-580/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 21 november 2011 — Tarragona Power S.L./Gas Natural SDG, S.A., Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. en Endesa, S.A.	10
2012/C 39/18	Zaak C-591/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 25 november 2011 — Gas Natural SDG, S.A. en Bizkaia Energía, S.L./Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. en Iberdrola, S.A.	10
2012/C 39/19	Zaak C-603/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de buurtrechter (Juridiction de Proximité) van Chartres (Frankrijk) op 25 november 2011 — Hervé Fontaine/Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale	10
2012/C 39/20	Zaak C-620/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 2 december 2011 — Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L./Gas Natural SDG, S.A., Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. en Administración del Estado	10
2012/C 39/21	Zaak C-623/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 5 december 2011 — Société Geodis Calberson GE/FranceAgriMer	11

2012/C 39/22	Zaak C-626/11 P: Hogere voorziening ingesteld op 6 december 2011 door Polyelectrolyte Producers Group en SNF SAS tegen de beschikking van het Gerecht (Zevende kamer — uitgebreid) van 21 september 2011 in zaak T-1/10, Polyelectrolyte Producers Group en SNF SAS/Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA), Europese Commissie en Koninkrijk der Nederlanden	11

2012/C 39/23	Zaak C-640/11: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 14 december 2011 — E.ON Generación, S.L., Iberdrola, S.A. en Administración del Estado	12

Gerecht

2012/C 39/24	Zaak T-365/07: Beschikking van het Gerecht van 12 december 2011 — Traxdata France/BHIM — Ritrax (TRAXDATA, TEAM TRAXDATA) („Gemeenschapsmerk — Beroep tot nietigverklaring — Still zitten van verzoeker — Afdoening zonder beslissing”)	13

2012/C 39/25	Zaak T-431/07: Beschikking van het Gerecht van 15 december 2011 — Gebr. Heller Maschinenfabrik/BHIM — Fernández Martínez (HELLER) („Gemeenschapsmerk — Oppositie — Intrekking van oppositie — Afdoening zonder beslissing”)	13

2012/C 39/26	Zaak T-138/11: Beschikking van het Gerecht van 7 december 2011 — Ahouma/Raad („Overlijden van verzoeker — Afdoening zonder beslissing”)	13

2012/C 39/27	Zaak T-255/11: Beschikking van het Gerecht van 7 december 2011 — Fellah/Raad („Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen in verband met de situatie in Ivoorkust — Schraping van betrokkenen van lijst — Beroep tot nietigverklaring — Afdoening zonder beslissing”)	14

2012/C 39/28	Zaak T-274/11 P: Beschikking van het Gerecht van 7 december 2011 — VE (*)/Commissie („Hogere voorziening — Openbare dienst — Arbeidscontractanten — Ontheemdingstoelage — Voorwaarden van artikel 4 van bijlage VII bij het Statuut — Begrip gewone verblijfplaats — Verkeerde opvatting van feiten — Hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond”)	14

2012/C 39/29	Zaak T-365/11 P: Beschikking van het Gerecht van 12 december 2011 — AO/Commissie („Hogere voorziening — Openbare dienst — Ambtenaren — Termijn voor hogere voorziening — Tardiviteit — Ondertekend origineel van verzoekschrift dat na afloop van de termijn is neergelegd — Toeval — Artikel 43, lid 6, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht — Hogere voorziening kennelijk niet-ontvankelijk”)	14

2012/C 39/30	Zaak T-402/11 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 12 december 2011 — Preparados Alimenticios del Sur/Commissie („Kort geding — Verzoek om kwijtschelding van rechten bij invoer van bepaalde voedingsmiddelen — Besluit tot terugzending van dossier naar nationale autoriteiten — Verzoeken om voorlopige maatregelen — Niet-ontvankelijkheid — Geen spoedeisendheid”)	15

2012/C 39/31	Zaak T-579/11 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 12 december 2011 — Akhras/Raad („Kort geding — Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen tegen Syrië — Bevrozing van tegoeden en financiële middelen — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging en om voorlopige maatregelen — Geen spoedeisendheid — Geen ernstige en onherstelbare schade”)	15

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

*(2012/C 39/01)***Laatste publicatie van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie***

PB C 32 van 4.2.2012

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 25 van 28.1.2012

PB C 13 van 14.1.2012

PB C 6 van 7.1.2012

PB C 370 van 17.12.2011

PB C 362 van 10.12.2011

PB C 355 van 3.12.2011

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Adviezen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

**Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 15 december 2011
— Europese Commissie/Koninkrijk Spanje**(Zaak C-560/08) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijn 85/337/EEG — Beoordeling van milieueffecten van bepaalde openbare en particuliere projecten — Richtlijn 92/43/EEG — Instandhouding van natuurlijke habitats — Projecten voor verdubbeling en/of verbetering van weg M-501 in Spanje — SBZ ES 0000056 „Encinares del río Alberche y río Cofio” — Voorgesteld GCB ES 3110005 „Cuenca del río Guadarrama” en voorgesteld GCB ES 3110007 „Cuencas de los ríos Alberche y Cofio”)

(2012/C 39/02)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: S. Pardo Quintillán, D. Recchia en J.-B. Laignelot, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordiger: M. Muñoz Pérez, gemachtigde)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Republiek Polen (vertegenwoordiger: K. Rokicka, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 2, lid 1, 3, 4, lid 1 of 2, 5, 6, lid 2, 8 en 9 van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 175, blz. 40) en van de artikelen 6, leden 3 en 4, juncto artikel 7, en 12, lid 1, sub b en d, van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206, blz. 7), zoals uitgelegd bij de arresten van het Hof van Justitie van 13 januari 2005 in zaak C-117/03 en 14 september 2006 in zaak C-244/05 — Projecten voor verdubbeling en/of verbetering van de weg M-501 — SBZ ES 0000056 „Encinares del río Alberche y río Cofio” — Voorgesteld GCB ES 3110005 „Cuenca del río Guadarrama” en voorgesteld GCB ES 3110007 „Cuencas de los ríos Alberche y Cofio”

Dictum

1) Het Koninkrijk Spanje is de krachtens de hierna genoemde bepalingen op hem rustende verplichtingen niet nagekomen, nu het niet heeft voldaan aan de vereisten van:

- artikel 2, lid 1, artikel 3, artikel 4, lid 1 respectievelijk lid 2, en artikel 5 van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003, wat de gescheiden projecten voor verdubbeling en/of verbetering van de deeltrajecten 1, 2 en 4 van de weg M-501 betreft;
- artikel 6, lid 2, en artikel 8 van richtlijn 85/337, zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/35, wat de gescheiden projecten voor verdubbeling en/of verbetering van de deeltrajecten 2 en 4 van die weg betreft;
- artikel 9 van richtlijn 85/337, zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/35, wat de gescheiden projecten voor verdubbeling en/of verbetering van de deeltrajecten 1, 2 en 4 van die weg betreft;
- artikel 6, leden 3 en 4, juncto artikel 7 van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, wat de gescheiden projecten voor verdubbeling en/of verbetering van de deeltrajecten 1, 2 en 4 van de weg M-501 betreft voor de specialebeschermingszone ES 0000056 „Encinares del río Alberche y río Cofio”, en
- artikel 12, lid 1, sub b en d, van richtlijn 92/43 wat de gescheiden projecten voor verdubbeling en/of verbetering van deeltraject 1 van de weg M-501 betreft voor het voorgestelde gebied van communautair belang ES 3110005 „Cuenca del río Guadarrama”, en wat de gescheiden projecten voor verdubbeling en/of verbetering van de deeltrajecten 2 en 4 van die weg betreft voor het voorgestelde gebied van communautair belang ES 3110007 „Cuencas de los ríos Alberche y Cofio”.

2) Het Koninkrijk Spanje wordt verwezen in de kosten.

3) De Republiek Polen draagt haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 55 van 7.3.2009.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 15 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden) — Frisdranken Industrie Winters BV/Red Bull GmbH

(Zaak C-119/10) ⁽¹⁾

(Merken — Richtlijn 89/104/EEG — Artikel 5, lid 1, sub b — Afvullen van blikjes die reeds zijn voorzien van teken dat met merk overeenstemt — Dienstverlening in opdracht en volgens aanwijzingen van derde — Vordering van merkhouder tegen dienstverlener)

(2012/C 39/03)

Proceestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Frisdranken Industrie Winters BV

Verwerende partij: Red Bull GmbH

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hoge Raad der Nederlanden — Uitlegging van artikel 5 van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB 1989, L 40, blz. 1) — Recht van houder van ingeschreven merk om zich te verzetten tegen onrechtmatig gebruik van zijn merk — Gebruik van een teken — Als dienstverlening voor en in opdracht van een ander afvullen van blikjes die reeds zijn voorzien van een teken — Waren die uitsluitend bestemd zijn voor uitvoer naar landen buiten de Benelux of buiten de Europese Unie — Relevant publiek

Dictum

Artikel 5, lid 1, sub b, van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten moet aldus worden uitgelegd dat een dienstverlener die in opdracht en volgens aanwijzingen van een derde verpakkingen afvult die hem door deze derde ter beschikking zijn gesteld en waarop door diens toedoen daaraan voorafgaand een teken is aangebracht dat gelijk is aan of overeenstemt met een als merk beschermd teken, zelf geen gebruik maakt van dit teken dat op grond van deze bepaling kan worden verboden.

⁽¹⁾ PB C 134 van 22.5.2010.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 15 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation — Frankrijk) — Société Rastelli Davide e C. Snc/Jean-Charles Hidoux, in zijn hoedanigheid van curator van de vennootschap Médiasucre international

(Zaak C-191/10) ⁽¹⁾

(Verordening (EG) nr. 1346/2000 — Insolventieprocedures — Internationale bevoegdheid — Uitbreiding, op grond van vermenging van vermogens, van insolventieprocedure tegen in lidstaat gevestigde vennootschap tot vennootschap met statutaire zetel in andere lidstaat)

(2012/C 39/04)

Proceestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Société Rastelli Davide e C. Snc

Verwerende partij: Jean-Charles Hidoux, in zijn hoedanigheid van curator van de vennootschap Médiasucre international

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Cour de cassation — Uitlegging van artikel 3, leden 1 en 2, van verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures (PB L 160, blz. 1) — Internationale bevoegdheid van de Franse rechterlijke instanties om, op grond van de vermenging van de vermogens, een insolventieprocedure tegen een op het nationale grondgebied gevestigde vennootschap uit te breiden tot een vennootschap die haar statutaire zetel in een andere lidstaat heeft — Begrippen „opening” en „uitbreiding” van een insolventieprocedure — Bepaling van het centrum van de voornaamste belangen

Dictum

- 1) Verordening (EG) nr. 1346/2000 van de Raad van 29 mei 2000 betreffende insolventieprocedures moet aldus worden uitgelegd dat een rechterlijke instantie van een lidstaat die de hoofdinsolventieprocedure heeft geopend tegen een vennootschap op grond dat zij het centrum van haar voornaamste belangen in deze staat heeft, deze procedure krachtens een bepaling van haar nationaal recht enkel kan uitbreiden tot een tweede vennootschap die haar statutaire zetel in een andere lidstaat heeft, indien wordt aangetoond dat het centrum van de voornaamste belangen van de tweede vennootschap in de eerste lidstaat is gelegen.
- 2) Verordening nr. 1346/2000 moet aldus worden uitgelegd dat, wanneer een vordering met betrekking tot een vennootschap met statutaire zetel in een lidstaat het voorwerp uitmaakt van een vordering die ertoe strekt de gevolgen van een insolventieprocedure die in een andere lidstaat is geopend tegen een in laatstbedoelde lidstaat gevestigde vennootschap, tot haar uit te breiden, de loutere

vaststelling van de vermenging van de vermogens van deze vennootschappen niet volstaat als bewijs dat het centrum van de voornaamste belangen van de vennootschap waartegen de vordering is gericht, ook in de andere lidstaat is gelegen. Ter weerlegging van het vermoeden dat dit centrum op de plaats van de statutaire zetel is gelegen, moet op grond van een integrale evaluatie van alle relevante factoren op een voor derden verifieerbare wijze kunnen worden vastgesteld, dat het werkelijke bestuurs- en toezichtcentrum van de vennootschap die het voorwerp uitmaakt van de vordering tot uitbreiding, gelegen is in de lidstaat waar de oorspronkelijke insolventieprocedure werd geopend.

(¹) PB C 161 van 19.6.2010.

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 15 december 2011
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door
Högsta förvaltningsdomstolen (voorheen Regeringsrätten)
— Zweden) — Försäkringskassan/Elisabeth Bergström**

(Zaak C-257/10) (¹)

(Migrerende werknemers — Sociale zekerheid — Overeenkomst tussen Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en Zwitserse Bondstaat, anderzijds, over vrij verkeer van personen — Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Onderdaan van lidstaat die beroepsactiviteit in Zwitserland heeft uitgeoefend — Terugkeer naar land van herkomst)

(2012/C 39/05)

Proceestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Högsta förvaltningsdomstolen (voorheen Regeringsrätten)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Försäkringskassan

Verwerende partij: Elisabeth Bergström

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Högsta förvaltningsdomstolen (voorheen: Regeringsrätten) — Uitlegging van artikel 3, lid 1, en artikel 72 van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 149, blz. 2), zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 3427/89 van de Raad van 30 oktober 1989 (PB L 331, blz. 1), evenals van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen (PB L 114, blz. 6) — Recht op ouderschapstoelage (föräldrapenning) — Nationale wetgeving die het recht op een hogere gezinstoelage dan het gegarandeerde bedrag afhankelijk stelt van de vervulling van een verzekeringstijdvak bij een ziektekostenverzekering gedurende een bepaalde periode — Bepaling van het bedrag van

de gezinsbijslag aan de hand van de in deze lidstaat ontvangen beroepsinkomsten — Persoon die in een lidstaat (Zweden) woont, maar als aangeslotene bij de ziektekostenverzekering van een andere staat (Zwitserland) het volledige referentietijdvak voor de vaststelling van het hogere bedrag van de gezinstoelage heeft vervuld

Dictum

1) Artikel 8, sub c, van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Zwitserse Bondstaat, anderzijds, over het vrije verkeer van personen, die op 21 juni 1999 te Luxemburg is ondertekend, en artikel 72 van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1386/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2001, moeten aldus worden uitgelegd dat wanneer de wetgeving van een lidstaat het voordeel van een gezinsbijslag zoals aan de orde in het hoofdgeding, onderwerpt aan de vervulling van tijdvakken van verzekering, van arbeid of van anders dan in loondienst uitgeoefende werkzaamheden, het bevoegde orgaan van die lidstaat voor de toekenning van die gezinsbijslag rekening moet houden met de volledig op het grondgebied van de Zwitserse Bondstaat vervulde tijdvakken.

2) Artikel 8, sub a, van de overeenkomst en de artikelen 3, lid 1, 23, leden 1 en 2, en 72, evenals punt 1 van bijlage VI, N, van verordening nr. 1408/71, zoals gewijzigd door verordening nr. 1386/2001, moeten aldus worden uitgelegd dat, wanneer het bedrag van een gezinsbijslag, zoals aan de orde in het hoofdgeding, moet worden bepaald volgens de regels die gelden voor het ziekgeld, dit bedrag, voor iemand die de voor de verkrijging van dat recht vereiste tijdvakken van beroepsactiviteit volledig op het grondgebied van een andere lidstaat heeft vervuld, moet worden berekend op basis van de inkomsten van een persoon die beschikt over een vergelijkbare beroepservaring en -bekwaamheid en die een vergelijkbare activiteit uitoefent op het grondgebied van de lidstaat waarin de betrokken bijslag wordt gevraagd.

(¹) PB C 195 van 17.7.2010.

**Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 15 december 2011
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door
het Hof van Cassatie van België) — Jan Voogsgeerd/
Navimer SA**

(Zaak C-384/10) (¹)

(Verdrag van Rome inzake recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst — Arbeidsovereenkomst — Rechtskeuze van partijen — Dwingende bepalingen van bij gebreke van rechtskeuze toepasselijk recht — Bepaling van dat recht — Werknemer die zijn arbeid in meer dan één verdragsluitende staat verricht)

(2012/C 39/06)

Proceestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van Cassatie van België

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Jan Voogsgeerd

Verwerende partij: Navimer SA

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hof van Cassatie van België — Uitlegging van artikel 6, lid 2, sub b, van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, ter ondertekening opengesteld te Rome op 19 juni 1980 (PB 1980, L 226, blz. 1) — Recht dat bij gebreke van rechtskeuze toepasselijk is — Arbeidsovereenkomst — Werknemer die zijn arbeid niet gewoonlijk in eenzelfde land verricht — Eerste machinist bij de marine

Dictum

- 1) Artikel 6, lid 2, van het Verdrag inzake het recht dat van toepassing is op verbintenissen uit overeenkomst, ter ondertekening opengesteld te Rome op 19 juni 1980, moet aldus worden uitgelegd dat de aangezochte nationale rechter allereerst moet uitmaken of de werknemer ter uitvoering van de overeenkomst zijn arbeid gewoonlijk in een zelfde land verricht, namelijk het land van waaruit, gelet op het geheel der omstandigheden die zijn werkzaamheid kenmerken, de werknemer het belangrijkste deel van zijn verplichtingen jegens zijn werkgever vervult.
- 2) Voor het geval dat de verwijzende rechter van mening zou zijn dat hij het bij hem aanhangige geding niet kan beslechten op grond van artikel 6, lid 2, sub a, van dat verdrag, dient artikel 6, lid 2, sub b, van dat verdrag te worden uitgelegd als volgt:
 - het begrip „vestiging van de werkgever die de werknemer in dienst heeft genomen” moet aldus worden opgevat dat het uitsluitend verwijst naar de vestiging die de werknemer in dienst heeft genomen, en niet naar die waaraan de werknemer voor zijn effectieve tewerkstelling is verbonden;
 - het bezit van rechtspersoonlijkheid is geen vereiste waaraan de vestiging van de werkgever in de zin van deze bepaling moet voldoen;
 - de vestiging van een andere onderneming dan die welke formeel als werkgever wordt genoemd, waarmee laatstgenoemde onderneming banden heeft, kan als „vestiging” in de zin van artikel 6, lid 2, sub b, van dat verdrag worden aangemerkt indien aan de hand van objectieve elementen kan worden aangetoond dat de werkelijke situatie verschilt van die welke uit de bewoordingen van de overeenkomst blijkt, zelfs indien het werkgeversgezag niet formeel aan die andere onderneming is overgedragen.

(¹) PB C 317 van 20.11.2010.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 15 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Hauptzollamt Hamburg-Hafen/Afasia Knits Deutschland GmbH

(Zaak C-409/10) (¹)

(Gemeenschappelijke handelspolitiek — Preferentiële behandeling van invoer van producten van oorsprong uit staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (ACS) — Onregelmatigheden die bij onderzoek van Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) in ACS-staat van uitvoer zijn ontdekt — Navordering van invoerrechten)

(2012/C 39/07)

Proceestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Verwerende partij: Afasia Knits Deutschland GmbH

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesfinanzhof — Uitlegging van artikel 32 van Protocol nr. 1 betreffende de definitie van het begrip „producten van oorsprong” en de methoden van administratieve samenwerking van de Partnerschaps-overeenkomst tussen de leden van de groep van Staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, ondertekend te Cotonou op 23 juni 2000 (PB L 317, blz. 3), alsook van artikel 220, lid 2, sub b, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 302, blz. 1) — Uitvoer van in China vervaardigd textiel uit Jamaica naar de Europese Unie — Controle achteraf van het bewijs van oorsprong verricht door het OLAF en niet door de douaneautoriteiten van het land van uitvoer zoals bepaald in genoemd Protocol nr. 1 — Bescherming van het gewettigd vertrouwen van de importeur

Dictum

- 1) Artikel 32 van Protocol nr. 1 bij bijlage V van de Partnerschaps-overeenkomst tussen de leden van de groep van staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, ondertekend te Cotonou op 23 juni 2000 en namens de Gemeenschap goedgekeurd bij besluit 2003/159/EG van de Raad van 19 december 2002, dient aldus te worden uitgelegd dat de resultaten van een controle achteraf betreffende de juistheid van de oorsprong van goederen die in door een ACS-staat afgegeven EUR.1-certificaten is aangegeven, welke controle in hoofdzaak bestond uit een onderzoek dat in deze ACS-staat door de Commissie — meer bepaald door het OLAF — op uitnodiging van die staat is verricht, de autoriteiten van de lidstaat waar de goederen zijn ingevoerd binden, mits deze autoriteiten — hetgeen de verwijzende rechter dient te beoordelen — een document hebben ontvangen waarin ondubbelzinnig wordt bevestigd dat die ACS-staat voornoemde resultaten overneemt.

2) Artikel 220, lid 2, sub b, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2700/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000, moet aldus worden uitgelegd dat in een situatie waarin de voor invoer van goederen in de Unie afgegeven EUR.1-certificaten ongeldig zijn verklaard wegens onregelmatigheden bij de afgifte van deze certificaten en omdat de op deze certificaten vermelde preferentiële behandeling bij een controle achteraf niet kon worden bevestigd, de importeur zich niet tegen navordering van de invoerrechten kan verzetten door aan te voeren dat niet kan worden uitgesloten dat sommige van deze goederen in werkelijkheid voornoemde preferentiële oorsprong hebben.

(¹) PB C 274 van 9.10.2010.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 15 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Corte suprema di cassazione — Italië) — Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Zaak C-427/10) (¹)

(Btw — Terugvordering van onverschuldigd betaalde belasting — Nationale regeling die voorziet in mogelijkheid om onverschuldigd betaalde terug te vorderen voor verschillende rechterlijke instanties binnen verschillende termijnen naargelang afnemer dan wel verstrekker van diensten terugvordert — Mogelijkheid voor afnemer van diensten om van verstrekker van diensten terugbetaling van belasting te vorderen na verstrijken van termijn waarbinnen laatstgenoemde vordering kan instellen tegen belastingadministratie — Doeltreffendheidsbeginsel)

(2012/C 39/08)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Corte suprema di cassazione

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Banca Antoniana Popolare Veneta spa, incorporante la Banca Nazionale dell'Agricoltura spa

Verwerende partij: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Corte suprema di cassazione — Uitlegging van artikel 17, lid 3, van richtlijn 77/388/EEG; Zesde richtlijn van de Raad, van 17 mei 1977, betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1) — Terugvordering van onverschuldigd betaalde belasting — Nationale regeling die voorziet in de mogelijkheid van terugvordering voor verschillende rechterlijke instanties en gedurende verschillende termijnen naargelang het gaat om de afnemer van de dienst van inning van bijdragen (termijn van 10

jaar) dan wel om de verstrekker van die dienst (termijn van 2 jaar) — Mogelijkheid voor de afnemer om van de verstrekker teruggaaf van de belasting te vorderen na het verstrijken van de termijn waarbinnen deze laatste een vordering kan instellen — Beginsel van neutraliteit van de belasting, doeltreffendheidsbeginsel en discriminatieverbod

Dictum

Het doeltreffendheidsbeginsel staat niet in de weg aan een nationale regeling betreffende terugvordering van het onverschuldigd betaalde die voor de civielrechtelijke vordering tot terugbetaling van het onverschuldigd betaalde die de afnemer van diensten tegen de btw-plichtige verstrekker van die diensten instelt, voorziet in een verjaringstermijn die langer is dan de specifieke verjaringstermijn voor de fiscaalrechtelijke vordering tot teruggaaf die de verstrekker van de diensten tegen de belastingadministratie instelt, voor zover deze belastingplichtige met succes van die administratie teruggaaf van die belasting kan vorderen. Deze laatste voorwaarde is niet vervuld wanneer de toepassing van een dergelijke regeling tot gevolg heeft dat aan de belastingplichtige volledig het recht wordt ontnomen om van de belastingadministratie de onverschuldigd betaalde belasting over de toegevoegde waarde terug te krijgen die hij zelf aan de afnemer van zijn diensten heeft moeten terugbetalen.

(¹) PB C 288 van 23.10.2010.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 15 december 2011 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Vestre Landsret — Denemarken) — Niels Møller/Haderslev Kommune

(Zaak C-585/10) (¹)

(Geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging — Richtlijn 96/61/EG — Bijlage I, punt 6.6, sub c — Installaties voor intensieve varkenshouderij met meer dan 750 plaatsen voor zeugen — Plaatsen voor gelten al dan niet inbegrepen)

(2012/C 39/09)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Vestre Landsret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Niels Møller

Verwerende partij: Haderslev Kommune

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Vestre Landsret — Uitlegging van punt 6.6 van bijlage I bij richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (PB L 257, blz. 26) — Installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij met meer dan 750 plaatsen voor zeugen — Al dan niet mede daarin begrepen plaatsen voor gelten (geslachtsrijpe vrouwelijke varkens die nog niet hebben geworpen)

Dictum

De uitdrukking „plaatsen voor zeugen” in punt 6.6, sub c, van bijlage I bij richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 166/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 januari 2006, moet aldus worden uitgelegd dat zij mede de plaatsen voor gelten (reeds gedekte vrouwelijke varkens, maar die nog niet hebben geworpen) omvat.

(¹) PB C 38 van 5.2.2011.

**Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 15 december 2011
— Europese Commissie/Franse Republiek**

(Zaak C-624/10) (¹)

(Niet-nakoming — Fiscale bepalingen — Richtlijn 2006/112/EG — Artikelen 168, 171, 193, 194, 204 en 214 — Regeling van lidstaat volgens welke buiten nationaal grondgebied gevestigde verkoper of dienstverrichter verplicht is fiscaal vertegenwoordiger aan te duiden en zich in deze lidstaat voor btw-doeleinden te identificeren — Regeling volgens welke btw die is gedragen door buiten nationaal grondgebied gevestigde verkoper of dienstverrichter kan worden verrekend met door hem namens en voor rekening van zijn afnemers geïnde btw)

(2012/C 39/10)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordiger: M. Afonso, gemachtigde)

Verwerende partij: Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues en N. Rouam, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 168, 171, 193, 194, 204 en 214 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Nationale wettelijke regeling volgens welke de buiten het nationale grondgebied gevestigde verkoper of dienstverrichter verplicht is om een fiscaal vertegenwoordiger aan te duiden — Btw-identificatieplicht — Aard en omvang van recht op aftrek

Dictum

1) Door in titel IV van administratieve instructie 3 A-9-06 nr. 105 van 23 juni 2006 te voorzien in een administratieve tegemoetkoming die afwijkt van een verleggingsregeling voor de belasting over de toegevoegde waarde en de aanduiding impliceert van een fiscaal vertegenwoordiger door de buiten Frankrijk gevestigde verkoper of dienstverrichter, alsmede de identificatie van laatstgenoemde voor de belasting over de toegevoegde waarde in Frankrijk en de verrekening van de door hem gedragen aftrekbare be-

lasting over de toegevoegde waarde met die welke hij namens en voor rekening van zijn afnemers heeft geïnd, is de Franse Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, inzonderheid de artikelen 168, 171, 193, 194, 204 en 214.

2) De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 72 van 5.3.2011.

**Beroep ingesteld op 18 oktober 2011 — Europese
Commissie/Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en
Noord-Ierland**

(Zaak C-530/11)

(2012/C 39/11)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: P. Oliver, L. Armati, gemachtigden)

Verwerende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

Conclusies

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

— vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk, door na te laten de artikelen 3, lid 7, en 4, lid 4, van richtlijn 2003/35/EG (¹) van het Europees Parlement en de Raad tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de richtlijnen 85/337/EEG (²) en 96/61/EG (³) van de Raad, volledig en correct uit te voeren, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Overeenkomstig de artikelen 3, lid 4, en 4, lid 4, van richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad mogen gerechtelijke procedures inzake milieuaangelegenheden niet buitensporig kostbaar zijn. Deze artikelen vormen de tenuitvoerlegging van artikel 9, lid 4, van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, dat door de Unie en de meeste lidstaten is afgesloten.

De Commissie betoogt dat het Verenigd Koninkrijk heeft verzuimd deze bepalingen in elk van zijn drie rechtsgebieden uit te voeren (Engeland en Wales, Schotland en Noord-Ierland).

Op basis van een analyse van de voorschriften en praktijken binnen deze rechtsgebieden en van een onderzoek van het concept „buitensporig kostbare” procedure, voert de Commissie ook aan dat het Verenigd Koninkrijk deze bepalingen niet correct heeft toegepast.

- (¹) Richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG van de Raad — Verklaring van de Commissie (PB L 156, blz. 17).
- (²) Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 175, blz. 40).
- (³) Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (PB L 257, blz. 26).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 9 november 2011 — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Zaak C-562/11)

(2012/C 39/12)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Prejudiciële vraag

Moet een sanctie worden opgelegd aan een exporteur die een restitutieaanvraag indient met correcte weergave van de voor de toekenning van uitvoerrestituties relevante feiten, hoewel voor de betrokken uitvoer in werkelijkheid geen recht op restitutie bestaat? (¹)

(¹) Verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten (PB L 351, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening nr. 495/97 van de Commissie van 18 maart 1997 (PB L 77, blz. 12).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 14 november 2011 — Iberdrola, S.A. en Gas Natural SDG, S.A./Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. en Endesa, S.A.

(Zaak C-566/11)

(2012/C 39/13)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Iberdrola, S.A. en Gas Natural SDG, S.A.

Andere partijen in de procedure: Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. en Endesa, S.A.

Prejudiciële vraag

Kan artikel 10 van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad (¹), aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen de toepassing van een nationale wettelijke regeling als die welke aan de orde is in de onderhavige procedure en die tot doel en gevolg heeft dat de vergoeding voor elektriciteitsproductie wordt verminderd met een bedrag dat gelijk is aan de waarde van de broeikasgasemissierechten die tijdens de desbetreffende periode kosteloos zijn toegewezen?

(¹) PB L 275, blz. 32.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 14 november 2011 — Gas Natural SDG, S.A./Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. en Administración del Estado

(Zaak C-567/11)

(2012/C 39/14)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gas Natural SDG, S.A.

Andere partijen in de procedure: Endesa, S.A., Iberdrola, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. en Administración del Estado

Prejudiciële vraag

Kan artikel 10 van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen de toepassing van een nationale wettelijke regeling als die welke aan de orde is in de onderhavige procedure en die tot doel en gevolg heeft dat de vergoeding voor elektriciteitsproductie wordt verminderd met een bedrag dat gelijk is aan de waarde van de broeikasgasemissierechten die tijdens de desbetreffende periode kosteloos zijn toegewezen?

⁽¹⁾ PB L 275, blz. 32.

Hogere voorziening ingesteld op 15 november 2011 door ClientEarth tegen de beschikking van het Gerecht (Zesde kamer) van 6 september 2011 in zaak T-452/10, ClientEarth, ondersteund door Koninkrijk Denemarken, Republiek Finland, Koninkrijk Zweden/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-573/11 P)

(2012/C 39/15)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: ClientEarth (vertegenwoordiger: P. Kirch, advocaat)

Andere partijen in de procedure: Koninkrijk Denemarken, Republiek Finland, Koninkrijk Zweden, Raad van de Europese Unie

Conclusies

— de beschikking van het Gerecht van 6 september 2011 in zaak T-452/10 vernietigen;

— de Raad van de Europese Unie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert aan dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de uitlegging van de begrippen „onafhankelijkheid” en „derde” in het kader van de toepassing van artikel 19, leden 1, 3 en 4, van het Statuut van het Hof van Justitie en artikel 43, lid 1, van het Reglement voor de procedure.

Beroep ingesteld op 18 november 2011 — Europese Commissie/Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-576/11)

(2012/C 39/16)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: O. Beynet en B. Simon, gemachtigden)

Verwerende partij: Groothertogdom Luxemburg

Conclusies

— vaststellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet alle maatregelen te treffen die nodig zijn om uitvoering te geven aan het arrest van het Hof van Justitie van 23 november 2006 in zaak C-452/05, de krachtens artikel 260, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— het Groothertogdom Luxemburg gelasten om aan de Commissie de voorgestelde dwangsom te betalen van 11 340 EUR per dag vertraging bij de uitvoering van het arrest van 23 november 2006 in zaak C-452/05 vanaf de datum van de uitspraak van het arrest in de onderhavige zaak tot de datum waarop het arrest in zaak C-452/05 zal zijn uitgevoerd;

— het Groothertogdom Luxemburg gelasten om aan de Commissie het forfaitaire dagelijkse bedrag te betalen van 1 248 EUR vanaf de datum van de uitspraak van het arrest van 23 november 2006 in zaak C-452/05 tot de datum van de uitspraak van het arrest in de onderhavige zaak of tot de datum waarop het arrest in zaak C-452/05 zal zijn uitgevoerd, indien deze datum eerder valt, en

— het Groothertogdom Luxemburg verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar beroep stelt de Commissie dat Luxemburg, zoals blijkt uit onderzoek van de door de Luxemburgse autoriteiten verstrekte gegevens, bijna vijf jaar na de uitspraak van het arrest van het Hof dit arrest tot dusver niet volledig heeft uitgevoerd. Luxemburg heeft immers noch aan artikel 5, lid 4, noch aan artikel 5, lid 2, voldaan. Zes zuiveringsinstallaties voor agglomeraties met meer dan 10 000 inwonerequivalenten in Luxemburg voldoen immers nog steeds niet aan de voorschriften van richtlijn 91/271/EEG ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Richtlijn van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater (PB L 135, blz. 40).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 21 november 2011 — Tarragona Power S.L./Gas Natural SDG, S.A., Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. en Endesa, S.A.

(Zaak C-580/11)

(2012/C 39/17)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Tarragona Power S.L.

Andere partijen in de procedure: Gas Natural SDG, S.A., Administración del Estado, Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. en Endesa, S.A.

Prejudiciële vraag

Kan artikel 10 van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen de toepassing van een nationale wettelijke regeling als die welke aan de orde is in de onderhavige procedure en die tot doel en gevolg heeft dat de vergoeding voor elektriciteitsproductie wordt verminderd met een bedrag dat gelijk is aan de waarde van de broeikasgasemissierechten die tijdens de desbetreffende periode kosteloos zijn toegewezen?

⁽¹⁾ PB L 275, blz. 32.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 25 november 2011 — Gas Natural SDG, S.A. en Bizkaia Energía, S.L./Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. en Iberdrola, S.A.

(Zaak C-591/11)

(2012/C 39/18)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Gas Natural SDG, S.A. en Bizkaia Energía, S.L.

Andere partijen in de procedure: Administración del Estado, Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. en Iberdrola, S.A.

Prejudiciële vraag

Kan artikel 10 van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een

regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen de toepassing van een nationale wettelijke regeling als die welke aan de orde is in de onderhavige procedure en die tot doel en gevolg heeft dat de vergoeding voor elektriciteitsproductie wordt verminderd met een bedrag dat gelijk is aan de waarde van de broeikasgasemissierechten die tijdens de desbetreffende periode kosteloos zijn toegewezen?

⁽¹⁾ PB L 275, blz. 32.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de buurtrechter (Jurisdiction de Proximité) van Chartres (Frankrijk) op 25 november 2011 — Hervé Fontaine/Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale

(Zaak C-603/11)

(2012/C 39/19)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Buurtrechter (Jurisdiction de Proximité) van Chartres

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hervé Fontaine

Verwerende partij: Mutuelle Générale de l'Éducation Nationale

Prejudiciële vraag

Zijn de artikelen 101 en 102 van het op 13 december 2007 te Lissabon ondertekende en op 1 december 2009 op Frans grondgebied in werking getreden Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie verenigbaar met een nationale wetgeving zoals deze die voortvloeit uit artikel L 112-1 van de Franse Code de la mutualité in zoverre de uitlegging hiervan de aanvullende ziektekostenverzekeraars zou verbieden hun uitkeringen te moduleren op basis van de leveringsvoorwaarden van de diensten, terwijl een dergelijke beperking niet wordt opgelegd aan de andere ondernemingen die eveneens de rol van aanvullende ziektekostenverzekeraar vervullen, ongeacht of zij onder de Code des assurances dan wel onder de code de la sécurité sociale vallen?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 2 december 2011 — Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L./Gas Natural SDG, S.A., Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. en Administración del Estado

(Zaak C-620/11)

(2012/C 39/20)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L.

Andere partijen in de procedure: Gas Natural SDG, S.A., Endesa S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. en Administración del Estado

Prejudiciële vraag

Kan artikel 10 van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad ⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen de toepassing van een nationale wettelijke regeling als die welke aan de orde is in de onderhavige procedure en die tot doel en gevolg heeft dat de vergoeding voor elektriciteitsproductie wordt verminderd met een bedrag dat gelijk is aan de waarde van de broeikasgasemissierechten die tijdens de desbetreffende periode kosteloos zijn toegewezen?

⁽¹⁾ PB L 275, blz. 32.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 5 december 2011 — Société Geodis Calberson GE/FranceAgriMer

(Zaak C-623/11)

(2012/C 39/21)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Société Geodis Calberson GE

Verwerende partij: FranceAgriMer

Prejudiciële vraag

De Conseil d'État vraagt het Hof uitspraak te doen over de vraag of artikel 16 van de verordening (EG) nr. 111/1999 van de Commissie van 18 januari 1999 ⁽¹⁾ aldus moet worden uitgelegd dat het aan het Hof van Justitie van de Europese Unie de bevoegdheid toekent om uitspraak te doen in geschillen over de voorwaarden waaronder het interventiebureau dat is aangeduid om de inschrijvingen te ontvangen voor de gunning van de kosteloze levering van landbouwproducten aan Rusland, overgaat tot betaling aan de opdrachtnemer en tot vrijgave van de leveringszekerheid die de opdrachtnemer heeft gesteld ten be-

hoeve van dat interventiebureau, en meer in het bijzonder om uitspraak te doen in beroepen tot vergoeding van de schade die is veroorzaakt door onrechtmatige handelingen van het interventiebureau bij de uitvoering van die verrichtingen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 111/1999 van de Commissie van 18 januari 1999 houdende algemene uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 2802/98 van de Raad betreffende een programma om de Russische Federatie van landbouwproducten te voorzien (PB L 14, blz. 3).

Hogere voorziening ingesteld op 6 december 2011 door Polyelectrolyte Producers Group en SNF SAS tegen de beschikking van het Gerecht (Zevende kamer — uitgebreid) van 21 september 2011 in zaak T-1/10, Polyelectrolyte Producers Group en SNF SAS/Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA), Europese Commissie en Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak C-626/11 P)

(2012/C 39/22)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwiranten: Polyelectrolyte Producers Group en SNF SAS (verteenwoordigers: K. Van Maldegem en R. Cana, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA), Europese Commissie en Koninkrijk der Nederlanden

Conclusies

Rekwiranten verzoeken het Hof:

- de beschikking van het Gerecht in zaak T-1/10 te vernietigen; en
- het besluit van het Europees Agentschap voor chemische stoffen („ECHA”), houdende identificatie, overeenkomstig artikel 59 van verordening (EG) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen, van acrylamide als stof die voldoet aan de criteria van artikel 57 van die verordening; of
- subsidiair, de zaak naar het Gerecht terug te wijzen voor afdoening van het door rekwiranten ingestelde beroep tot nietigverklaring, en
- verweerder te verwijzen in alle kosten van deze procedure (daaronder begrepen de kosten die op de procedure voor het Gerecht zijn gevallen).

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwiranten betogen dat het Gerecht het recht van de Unie heeft geschonden door hun beroep tot nietigverklaring van het besluit van ECHA houdende identificatie, overeenkomstig artikel 59 van verordening nr. 1907/2006, van acrylamide als stof die voldoet aan de criteria van artikel 57 van die verordening te verwerpen. Zij betogen inzonderheid dat het Gerecht de feiten en de op de situatie van rekwiranten toepasselijke bepalingen op een aantal punten onjuist heeft begrepen en daardoor blijkt heeft gegeven van een aantal onjuiste rechtsopvattingen, inzonderheid

— door te oordelen dat het besluit van het Comité lidstaten van ECHA om overeenkomstig artikel 59, lid 8, van verordening nr. 1907/2006 een stof als een zeer zorgwekkende stof (hierna: „ZZS”) te identificeren geen besluit is dat jegens derden rechtsgevolgen beoogt te sorteren vóór de publicatie van de met dat besluit geactualiseerde lijst van kandidaat-ZZS overeenkomstig artikel 59, lid 10, van verordening nr. 1907/2006.

Om deze redenen vorderen rekwiranten vernietiging van het arrest van het Gerecht in zaak T-1/10 en nietigverklaring van het besluit van ECHA houdende identificatie, overeenkomstig artikel 59 van verordening nr. 1907/2006, van acrylamide als stof die voldoet aan de criteria van artikel 57 van die verordening.

(¹) Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Supremo (Spanje) op 14 december 2011 — E.ON Generación, S.L., Iberdrola, S.A. en Administración del Estado

(Zaak C-640/11)

(2012/C 39/23)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Supremo

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: E.ON Generación, S.L., Iberdrola, S.A. en Administración del Estado

Prejudiciële vraag

Kan artikel 10 van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad (¹), aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen de toepassing van een nationale wettelijke regeling als die welke aan de orde is in de onderhavige procedure en die tot doel en gevolg heeft dat de vergoeding voor elektriciteitsproductie wordt verminderd met een bedrag dat gelijk is aan de waarde van de broeikasgasemissierechten die tijdens de desbetreffende periode kosteloos zijn toegewezen?

(¹) PB L 275, blz. 32.

GERECHT

Beschikking van het Gerecht van 12 december 2011 — Traxdata France/BHIM — Ritrax (TRAXDATA, TEAM TRAXDATA)(Zaak T-365/07) ⁽¹⁾**(„Gemeenschapsmerk — Beroep tot nietigverklaring — Stiltzitten van verzoeker — Afdoening zonder beslissing”)**

(2012/C 39/24)

Procestaal: Engels

Partijen*Verzoekende partij:* Traxdata France SARL (Parijs, Frankrijk) (vertegenwoordigers: aanvankelijk F. Valentin, B. Amaudric du Chafaut en G. Courtois, advocaten)*Verwerende partij:* Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: A. Folliard-Monguiral, gemachtigde)*Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM, interveniërend voor het Gerecht:* Ritrax Corporation Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: M. H. Blair, M. J. Gilbert, S. S. Malynicz en C. A. N. Balme, advocaten)**Voorwerp**

Beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het BHIM van 23 mei 2007 (gevoegde zaken R 1337/2005-1, R 1338/2005-1, R 1339/2005-1 en R 1340/2005-1) inzake een nietigheidsprocedure tussen Ritrax Corporation Ltd en Traxdata France SARL

Dictum

- 1) Op het onderhavige beroep hoeft niet te worden beslist.
- 2) Traxdata France SARL wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 283 van 24.11.2007.**Beschikking van het Gerecht van 15 december 2011 — Gebr. Heller Maschinenfabrik/BHIM — Fernández Martínez (HELLER)**(Zaak T-431/07) ⁽¹⁾**(„Gemeenschapsmerk — Oppositie — Intrekking van oppositie — Afdoening zonder beslissing”)**

(2012/C 39/25)

Procestaal: Duits

Partijen*Verzoekende partij:* Gebr. Heller Maschinenfabrik (Nürtingen, Duitsland) (vertegenwoordigers: W. Keßler en S. Baur, advocaten)*Verwerende partij:* Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordigers: aanvankelijk S. Schäffner, vervolgens R. Pethke, gemachtigden)*Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het BHIM:* Manuel Fernández Martínez (Elche, Spanje)**Voorwerp**

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 11 september 2007 (zaak R 974/2006-2) inzake een oppositieprocedure tussen Manuel Fernández Martínez en Gebr. Heller Maschinenfabrik GmbH

Dictum

- 1) Op het beroep hoeft niet meer te worden beslist.
- 2) De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 37 van 9.2.2008.**Beschikking van het Gerecht van 7 december 2011 — Ahouma/Raad**(Zaak T-138/11) ⁽¹⁾**(„Overlijden van verzoeker — Afdoening zonder beslissing”)**

(2012/C 39/26)

Procestaal: Frans

Partijen*Verzoekende partij:* Brouha Nathanaël Ahouma (Abidjan, Ivoorkust) (vertegenwoordiger: G. Collard, advocaat)*Verwerende partij:* Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: B. Driessen en C. Fekete, gemachtigden)**Voorwerp**

Beroep tot nietigverklaring van besluit 2011/18/GBVB van de Raad van 14 januari 2011 tot wijziging van besluit 2010/656/GBVB tot verlenging van de beperkende maatregelen tegen Ivoorkust (PB L 11, blz. 36), en van verordening (EU) nr. 25/2011 van de Raad van 14 januari 2011 tot wijziging van verordening (EG) nr. 560/2005 tot instelling van beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten in verband met de situatie in Ivoorkust (PB L 11, blz. 1)

Dictum

- 1) Op het beroep hoeft niet meer te worden beslist.

- 2) De Raad van de Europese Unie wordt verwezen in de kosten.
- 3) Er hoeft geen uitspraak te worden gedaan over de verzoeken om interventie van de Europese Commissie en van de Republiek Ivoorkust.

(¹) PB C 130 van 30.4.2011.

Beschikking van het Gerecht van 7 december 2011 — Fellah/Raad

(Zaak T-255/11) (¹)

(„Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen in verband met de situatie in Ivoorkust — Schrapping van betrokkenen van lijst — Beroep tot nietigverklaring — Afdoening zonder beslissing”)

(2012/C 39/27)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Zakaria Fellah (New York, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: G. Collard, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: B. Driessen en G. Étienne, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tot nietigverklaring van besluit 2011/221/GBVB van de Raad van 6 april 2011 tot wijziging van besluit 2010/656/GBVB tot verlenging van de beperkende maatregelen tegen Ivoorkust (PB L 93, blz. 20), en van verordening (EU) nr. 330/2011 van de Raad van 6 april 2011 tot wijziging van verordening (EG) nr. 560/2005 tot instelling van beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten in verband met de situatie in Ivoorkust (PB L 93, blz. 10)

Dictum

- Op het beroep hoeft niet meer te worden beslist.
- De Raad van de Europese Unie wordt verwezen in de kosten.
- Er hoeft geen uitspraak te worden gedaan over het verzoek om interventie van de Europese Commissie.

(¹) PB C 211 van 16.7.2011.

Beschikking van het Gerecht van 7 december 2011 — VE (*)/Commissie

(Zaak T-274/11 P) (¹)

(„Hogere voorziening — Openbare dienst — Arbeidscontractanten — Ontheemdingstoelage — Voorwaarden van artikel 4 van bijlage VII bij het Statuut — Begrip gewone verblijfplaats — Verkeerde opvatting van feiten — Hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond”)

(2012/C 39/28)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirant: VE (*) (vertegenwoordiger: L. Vogel, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Martin en B. Eggers, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie (Tweede kamer) van 15 maart 2011, VE (*)/Commissie (F-28/10, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie), en strekkende tot vernietiging van dat arrest

Dictum

- De hogere voorziening wordt afgewezen.
- VE (*) zal zijn eigen kosten dragen alsmede de kosten die de Europese Commissie in het kader van deze procedure heeft gemaakt.

(¹) PB C 232 van 6.8.2011.

Beschikking van het Gerecht van 12 december 2011 — AO/Commissie

(Zaak T-365/11 P) (¹)

(„Hogere voorziening — Openbare dienst — Ambtenaren — Termijn voor hogere voorziening — Tardiviteit — Ondertekend origineel van verzoekschrift dat na afloop van de termijn is neergelegd — Toeval — Artikel 43, lid 6, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht — Hogere voorziening kennelijk niet-ontvankelijk”)

(2012/C 39/29)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: AO (Brussel, België) (vertegenwoordiger: P. Lewisch, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall en J. Baquero Cruz, gemachtigden)

(*) Informatie gewist of vervangen in het kader van de bescherming van persoonsgegevens en/of vertrouwelijkheid.

Voorwerp

Hogere voorziening tegen de beschikking van het Gerecht voor ambtenarenzaken van de Europese Unie (Eerste kamer) van 4 april 2011, AO/Commissie (F-45/10, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie), en strekkende tot vernietiging van die beschikking

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) De rekwirerende partij zal haar eigen kosten dragen alsmede de kosten die de Europese Commissie heeft gemaakt.

(¹) PB C 282 van 24.9.2011.

Beschikking van de president van het Gerecht van 12 december 2011 — Preparados Alimenticios del Sur/Commissie

(Zaak T-402/11 R)

(„Kort geding — Verzoek om kwijtschelding van rechten bij invoer van bepaalde voedingsmiddelen — Besluit tot terugzending van dossier naar nationale autoriteiten — Verzoeken om voorlopige maatregelen — Niet-ontvankelijkheid — Geen spoedeisendheid”)

(2012/C 39/30)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Preparados Alimenticios del Sur, SL (Murcia, Spanje) (vertegenwoordiger: I. Acero Campos, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Baquero Cruz en L. Bouyon, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om voorlopige maatregelen, waaronder de opschorting van de tenuitvoerlegging van de brief van de Commissie van 29 juni 2011 waarbij verzoekster in kennis is gesteld van het feit dat het dossier inzake haar verzoek om kwijtschelding van invoerrechten naar de Spaanse autoriteiten is teruggezonden opdat deze autoriteiten zich over dit verzoek zouden uitspreken

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beschikking van de president van het Gerecht van 12 december 2011 — Akhras/Raad

(Zaak T-579/11 R)

(„Kort geding — Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen tegen Syrië — Bevriezing van goederen en financiële middelen — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging en om voorlopige maatregelen — Geen spoedeisendheid — Geen ernstige en onherstelbare schade”)

(2012/C 39/31)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Tarif Akhras (Homs, Syrië) (vertegenwoordigers: S. Ashley en S. Millar, solicitors, D. Wyatt, QC, en R. Blakeley, barrister)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Bishop en M.-M. Joséphidès, gemachtigden)

Voorwerp

In wezen verzoek om voorlopige maatregelen en om opschorting van de tenuitvoerlegging van besluit 2011/522/GBVB van de Raad van 2 september 2011 houdende wijziging van besluit 2011/273/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB L 228, blz. 16), van verordening (EU) nr. 878/2011 van de Raad van 2 september 2011 tot wijziging van verordening (EU) nr. 442/2011 betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB L 228, blz. 1), van besluit 2011/628/GBVB van de Raad van 23 september 2011 houdende wijziging van besluit 2011/273/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB L 247, blz. 17) en van verordening (EU) nr. 1011/2011 van de Raad van 13 oktober 2011 tot wijziging van verordening (EU) nr. 442/2011 (PB L 269, blz. 18), voor zover deze handelingen verzoekster betreffen

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Hogere voorziening ingesteld op 22 november 2011 door Christos Michail tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 13 september 2011 in zaak F-100/09, Michail/Commissie

(Zaak T-597/11 P)

(2012/C 39/32)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirerende partij: Christos Michail (Brussel, België) (vertegenwoordiger: C. Meidanis, advocaat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- de onderhavige hogere voorziening ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 13 september 2011 in zaak F-100/09, Michail/Commissie, te vernietigen;
- rekwirant een vergoeding van 30 000 EUR toe te kennen voor de door hem geleden immateriële schade;
- uitspraak te doen over de kosten naar recht.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirant stelt dat het Gerecht voor ambtenarenzaken verkeerd heeft beslist over zijn beroep, strekkende tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie tot afwijzing van het verzoek om bijstand dat hij krachtens artikel 24 van het Statuut had ingediend en van het besluit van de Commissie van 14 september 2009 tot afwijzing van zijn op grond van artikel 90, lid 2, van dat Statuut ingediende klacht.

Hij beroept zich met name op schending van zijn procedurele rechten en op schending van het recht van de Unie, ten eerste omdat het Gerecht voor ambtenarenzaken (hierna: „GVA”), door de bewijselementen verkeerd te beoordelen, ten onrechte volledig heeft verzuimd om te onderzoeken of het bewijs onrechtmatig was verkregen, aangezien de Commissie rekwirants statutaire positie had gewijzigd zonder dat er sprake was van een voorafgaande administratieve handeling betreffende die wijziging. Ten tweede stelt rekwirant dat het GVA de beginselen betreffende de verkrijging van bewijs en de bewijslast heeft miskend, aangezien het, ondanks het feit dat rekwirant het document had overgelegd waaruit bleek dat zijn overplaatsing onrechtmatig was, de Commissie op geen enkel moment van de procedure heeft gevraagd, zoals het op grond van artikel 55 van zijn Reglement voor de procesvoering had moeten doen, om de bewijzen over te leggen om die stelling te ontkrachten. Ten derde stelt rekwirant dat het GVA niet zijn werkelijke statutaire positie heeft onderzocht zoals wordt weergegeven in de systemen Sysper en Sysper 2 alsmede op welke rechtsgrondslag het beeld was gebaseerd dat die systemen van hem gaven, zodat had kunnen worden beoordeeld of dit psychisch geweld jegens hem vormde en een vervalsing van het bewijsmateriaal.

Beroep ingesteld op 2 december 2011 — Garner CAD Technic e.a./Commissie

(Zaak T-614/11)

(2012/C 39/33)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partijen: Garner CAD Technic GmbH (Weßling, Duitsland), GCT Design Organisation GmbH (Weßling), SG Ae-

rospace GmbH (Weßling) (vertegenwoordigers: R. Zehetmeier-Müller, M. Schweda, C. Wünschmann, F. Loose, I. Dörr en J. Eggers, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- besluit C(2011) 275 def. van de Commissie van 26 januari 2011 betreffende de steunmaatregel van Duitsland C 7/2010 (ex CP 250/2009 en NN 5/2010) „KStG, Sanierungsklausel” (PB L 235, blz. 26), nietig te verklaren;
- verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters in wezen het volgende aan:

- 1) Schending van artikel 107, lid 1, VWEU: de Sanierungsklausel (saneringsclausule) is geen staatssteun

Verzoeksters voeren in dat verband onder meer aan dat de Sanierungsklausel van § 8c, lid 1a, van het Duitse Körperschaftsteuergesetz (wet inzake vennootschapsbelasting; KStG) niet de door artikel 107, lid 1, VWEU vereiste selectieve werking heeft, aangezien zij niet bepaalde ondernemingen of bepaalde producties begunstigt. Voorts vormt de Sanierungsklausel volgens verzoeksters geen uitzondering op het in het Duitse belastingrecht bestaande referentiestelsel van de in beginsel onbeperkte overdracht van verliezen en de verrekening van verliezen tussen tijdvakken, maar brengt dit referentiestelsel juist tot gelding.

- 2) Schending van artikel 107, lid 1, VWEU: ontbreken van selectiviteit omdat geen onderscheid wordt gemaakt tussen marktdeelnemers die zich, wat het nagestreefde doel betreft, in een feitelijk en juridisch vergelijkbare situatie bevinden

Dienaangaande stellen verzoeksters dat de Sanierungsklausel elke onderneming met de rechtsvorm van een vennootschap onder dezelfde voorwaarden en zonder beoordelingsmarge begunstigt. Volgens verzoeksters is de Sanierungsklausel een algemene maatregel van fiscaal beleid, die daarom niet onder het verbod op staatssteun valt.

- 3) Schending van artikel 107, lid 1, VWEU: rechtvaardiging van de Sanierungsklausel door de opzet van het Duitse belastingstelsel.

Dienaangaande voeren verzoeksters aan, dat zelfs indien zou worden uitgegaan van het standpunt van de Commissie en van de selectiviteit van de Sanierungsklausel, de selectiviteit zou worden gerechtvaardigd door de grondwettelijke beginselen van de belasting in verhouding tot de financiële draagkracht, het voorkomen van een te hoge belastingdruk en de inachtneming van het evenredigheidsbeginsel.

- 4) Schending van artikel 107, lid 1, VWEU: verzoeksters ontvangen geen subsidies uit staatsmiddelen

Verzoeksters betogen dat zij geen subsidie uit staatsmiddelen hebben ontvangen. Dienaangaande stellen zij onder meer dat aan de vennootschap met verliezen door de Sanieringsklausel geen nieuw vermogensvoordeel wordt verleend, maar slechts een volgens het beginsel van de onbeperkte overdracht van verliezen en de verrekening van verliezen tussen tijdvakken geregelde, reeds bestaande vermogenspositie niet wordt ontnomen.

- 5) Kennelijke beoordelingsfout wegens de ontoereikende inaanmerkingneming van het Duitse belastingrecht

Verzoeksters voeren in dat verband onder meer aan dat de Commissie de toepasselijke Duitse belastingvoorschriften onjuist beoordeelt en dat in het bestreden besluit dan ook ernstige misslagen zijn gemaakt.

Beroep ingesteld op 2 december 2011 — CB/Commissie

(Zaak T-619/11)

(2012/C 39/34)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: CB (Duitsland) (vertegenwoordigers: T. Hackemann en H. Horstkotte, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit C(2011) 275 def. van de Commissie van 26 januari 2011 betreffende de steunmaatregel van Duitsland C 7/2010 (ex CP 250/2009 en NN 5/2010) „KStG, Sanieringsklausel”, zoals gerectificeerd bij besluit C(2011) 2628, nietig te verklaren;
- subsidiair, het besluit minstens nietig te verklaren voor zover daarin ten gunste van ondernemingen zoals verzoekster niet is voorzien in een op het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen gebaseerde uitzondering op het bevel tot terugvordering;
- verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster in wezen het volgende aan:

- 1) Schending van artikel 107, lid 1, VWEU: de aftrek van verliezen is geen met staatsmiddelen bekostigde steun

Verzoekster voert dienaangaande aan dat § 8c, lid 1, van het Duitse Körperschaftsteuergesetz (wet inzake vennootschapsbelasting; KStG) het objectieve nettobeginsel en het beginsel van de financiële draagkracht schendt en dat de Sanieringsklausel slechts beoogt een ongrondwettige aanslag op vermogensbestanddelen van de belastingplichtige te voorkomen in de onder de Sanieringsklausel vallende gevallen. Om deze reden is volgens verzoekster niet voldaan aan de in het gemeenschapsrecht neergelegde voorwaarden voor het bestaan van staatssteun.

- 2) Schending van artikel 107, lid 1, VWEU: ontbrekende selectiviteit bij gebreke van een uitzondering op het relevante referentiestelsel

Verzoekster betoogt dat het relevante referentiestelsel de algemene aftrekgeregeling voor vennootschappen [§ 10d van het Duitse Einkommensteuergesetz (wet op de inkomstenbelasting) in combinatie met § 8, lid 1, KStG en § 10a van het Duitse Gewerbesteuerengesetz (wet op de bedrijfsbelasting)] is en dat § 8c KStG slechts een uitzondering op dat relevante referentiestelsel is, die op haar beurt wordt beperkt door de Sanieringsklausel.

- 3) Schending van artikel 107, lid 1, VWEU: ontbreken van selectiviteit omdat geen onderscheid wordt gemaakt tussen marktdeelnemers die zich, wat het nagestreefde doel betreft, in een feitelijk en juridisch vergelijkbare situatie bevinden

Verzoekster betoogt onder meer dat de Sanieringsklausel ten goede komt van elke belastingplichtige onderneming en dat zij noch bepaalde sectoren of activiteiten noch ondernemingen met een bepaalde omvang begunstigt.

- 4) Schending van artikel 107, lid 1, VWEU: ontbreken van selectiviteit wegens rechtvaardiging door de aard of de opzet van het belastingstelsel

Verzoekster stelt dat de Sanieringsklausel berust op met de samenhang van het belastingstelsel verband houdende gronden, die voortvloeien uit grondwettelijke beginselen zoals de belasting in verhouding tot de financiële draagkracht, het voorkomen van een te hoge belastingdruk en de inachtneming van het evenredigheidsbeginsel.

- 5) Schending van artikel 107, lid 1, VWEU: kennelijke beoordelingsfout wegens de ontoereikende inaanmerkingneming van het Duitse belastingrecht

Verzoekster voert dienaangaande aan dat de Commissie de Duitse belastingregels inzake de aftrek van verliezen onjuist beoordeelt.

6) Geldendmaking van de gemeenschapsrechtelijke bescherming van het gewettigd vertrouwen

Verzoekster betoogt dienaangaande dat de Commissie de fiscale voorrechten ter zake van de aftrek van verliezen bij de verwerving van participaties teneinde deze te saneren pas in een formele onderzoeksprocedure heeft behandeld en dat dit een ongewone handelwijze is, gelet op het feit dat de vaststelling dat er sprake was van een steunmaatregel slechts mogelijk was door de vereenvoudiging van een regeling waarvan vaststaat dat zij in overeenstemming is met het recht inzake staatssteun (§ 8, lid 4, KStG). De Duitse wetgever noch ondernemingen die deskundig advies inwinnen, konden voorzien dat deze vereenvoudiging van de wetgeving als staatssteun zou worden aangemerkt.

Beroep ingesteld op 2 december 2011 — GFKL Financial Services/Commissie

(Zaak T-620/11)

(2012/C 39/35)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: GFKL Financial Services AG (Essen, Duitsland) (vertegenwoordigers: M. Schweda, S. Schultes-Schnitzlein, J. Eggers en M. Kneblsberger, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit C(2011) 275 def. van de Commissie van 26 januari 2011 betreffende de steunmaatregel van Duitsland C 7/2010 (ex CP 250/2009 en NN 5/2010) „KStG, Sanierungsklausel” (PB L 235, blz. 26), nietig te verklaren;
- verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster in wezen het volgende aan:

- 1) Schending van artikel 107, lid 1, VWEU: de Sanierungsklausel (saneringsclausule) is geen selectieve maatregel
 - Verweerster heeft volgens verzoekster haar besluit gebaseerd op een onjuiste opvatting van het Duitse recht inzake de vennootschapsbelasting. Met name bepaalt zij het relevante referentiestelsel op onjuiste wijze. Zij gaat ten onrechte ervan uit dat de uitzondering waarin is voorzien bij § 8c, lid 1, van het Duitse Körperschaftsteuergesetz (wet inzake vennootschapsbelasting; KStG), op grond waarvan in bepaalde gevallen van verwerving van participaties als zodanig overdraagbare verliezen verloren gaan, behoort tot het referentiestelsel. In werkelijkheid is die bepaling een uitzondering op het referentiestelsel.

Het referentiestelsel bestaat in de algemene mogelijkheid van overdracht van verliezen naar latere belastingtijdvakken. Dat volgt niet in het laatst uit het (constitutionele) objectieve nettobeginsel.

- De Sanierungsklausel is volgens verzoekster bovendien een algemene maatregel van fiscaal beleid waarbij geen selectief voordeel wordt verleend, aangezien zij niet bepaalde ondernemingen of bepaalde producties bevoordelt en dus marktdeelnemers die zich, wat het doel van het belastingstelsel betreft, in een feitelijk en juridisch vergelijkbare situatie bevinden, niet verschillend behandelt.
- De Sanierungsklausel wordt ten slotte ook door de opzet van het Duitse belastingstelsel gerechtvaardigd, aangezien zij rechtstreeks uit de Duitse Grondwet voortvloeiende fundamentele beginselen van het Duitse recht inzake de vennootschapsbelasting (onder andere het beginsel van de verrekening van verliezen tussen verschillende tijdvakken) tot gelding brengt.

- 2) Schending van artikel 107, lid 1, VWEU: geen ontvangst van subsidies uit staatsmiddelen

Verzoekster betoogt dienaangaande dat er bij de overdrachten van verliezen die als gevolg van de Sanierungsklausel mogelijk blijven, geen sprake is van een met staatsmiddelen bekostigde subsidie in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU, aangezien met de Sanierungsklausel geen vermogensvoordeel wordt verleend, maar slechts een reeds bestaande vermogenspositie niet wordt ontnomen.

- 3) Schending van de motiveringsplicht

Verzoekster voert aan dat het bestreden besluit inbreuk maakt op wezenlijke voorvoorschriften. Volgens verzoekster ontbreekt het aan een begrijpbare motivering voor het referentiestelsel waarop verweerster zich heeft gebaseerd. Bovendien maakt verweerster een groot aantal fouten bij de beoordeling van het onderliggende Duitse recht inzake de vennootschapsbelasting, die, tezamen genomen, ertoe leiden dat verweersters fundamentele overwegingen niet meer terug te vinden zijn. Verzoekster maakt geldend dat de omstandigheden feitelijk en rechtens waarop verweerster haar opvatting dat de Sanierungsklausel als steun moet worden aangemerkt, heeft gebaseerd, niet in het bestreden besluit terug te vinden zijn.

- 4) Schending van het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen

Dienaangaande stelt verzoekster dat het bestreden besluit ook onrechtmatig is voor zover daarin de onverwijld en daadwerkelijke terugvordering van de (vermeende) steun wordt bevolen, zonder Duitsland in de gelegenheid te stellen rekening te houden met het gewettigd vertrouwen dat de begunstigden hebben gesteld in het bestaan van een voordeel. Het bestreden besluit maakt dus inbreuk op het ongeschreven unierechtelijke beginsel van bescherming van het gewettigde vertrouwen.

**Beroep ingesteld op 5 december 2011 — SinnLeffers/
Commissie**

(Zaak T-621/11)

(2012/C 39/36)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: SinnLeffers GmbH (Hagen, Duitsland) (vertegenwoordigers: C. Rupp en H. Wunderlich, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit C(2011) 275 def. van de Commissie van 26 januari 2011 betreffende de steunmaatregel van Duitsland C 7/2010 (ex CP 250/2009 en ex NN 5/2010) „KStG, Sanierungsklausel” nietig te verklaren;
- verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster twee middelen aan.

- 1) Eerste middel: schending van artikel 107, lid 1, VWEU wegens het ontbreken van selectiviteit van de maatregel
 - Onjuiste beoordeling van het relevante referentiestelsel: verzoekster voert dienaangaande aan dat de Commissie bij de beoordeling van de selectiviteit van de Sanierungsklausel (sanierungsclausule) van § 8c, lid 1a, van het Duitse Körperschaftsteuergesetz (wet inzake vennootschapsbelasting; KStG) is uitgegaan van een onjuist referentiestelsel. Volgens verzoekster blijkt, uitgaande van het objectieve nettobeginsel als relevante referentiestelsel, integendeel dat de Sanierungsklausel geen uitzondering op het referentiestelsel vormt, maar dat daarmee het referentiestelsel juist opnieuw toepassing vindt.
 - Onjuiste beoordeling van het ontbreken van selectiviteit van algemene regelingen: dienaangaande voert verzoekster aan dat de Sanierungsklausel van § 8c, lid 1a, KStG ook gelet op de algemene gelding van de wettelijke regeling, niet kan worden geacht selectief te zijn.
 - Onjuiste beoordeling van de rechtvaardiging door de aard en de opzet van het Duitse vennootschapsbelastingstelsel: verzoekster voert in dat verband aan dat de Sanierungsklausel van § 8c, lid 1a, KStG in elk geval wanneer wordt uitgegaan van het juiste referentiestelsel van het objectieve nettobeginsel als uitdrukking van het beginsel van de financiële draagkracht, gerechtvaardigd wordt door de aard en de opzet van het Duitse vennootschapsbelastingstelsel.
- 2) Tweede middel: schending van recht van hogere rang — inbreuk op het beginsel van bescherming van het gewettigd vertrouwen

Verzoekster betoogt dienaangaande onder meer dat de Commissie vóór de inleiding van een formele onderzoekspro-

cedure tegen de Sanierungsklausel van § 8c, lid 1a, KStG op geen enkel moment bezwaren op staatssteungebied heeft gemaakt tegen de oude Sanierungsklausel van § 8, lid 4, derde zin, KStG of tegen vergelijkbare regelingen van andere lidstaten. Door die handelwijze van de Commissie in het verleden was verzoekster, zelfs wanneer zij de allergrootste zorgvuldigheid van een omzichtig en voorzichtig marktdeelnemer aan de dag had gelegd, niet in staat geweest het bestreden besluit te voorzien. Verzoekster kon dus ervan uitgaan dat de nieuwe Sanierungsklausel van § 8c, lid 1a, KStG geen bezwaren deed rijzen.

**Beroep ingesteld op 12 december 2011 — Griekenland/
Commissie**

(Zaak T-632/11)

(2012/C 39/37)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Helleense Republiek (vertegenwoordigers: I. Konstantinos en P. Stavroula)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het beroep ontvankelijk verklaren;
- het uitvoeringsbesluit van de Commissie van 14 oktober 2011 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO), hebben verricht, waarvan kennis is gegeven onder nummer C(2011) 7105 en dat is bekendgemaakt in Publicatieblad L 270 van 15.10.11, blz. 33, geheel of gedeeltelijk nietig verklaren dan wel wijzigen overeenkomstig hetgeen meer specifiek is uiteengezet;
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Helleense Republiek vordert nietigverklaring van het uitvoeringsbesluit van de Commissie van 14 oktober 2011 houdende onttrekking aan EU-financiering van bepaalde uitgaven die de lidstaten in het kader van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL), afdeling Garantie, in het kader van het Europees Landbouwarantiefonds (ELGF) of in het kader van het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO), hebben verricht, waarvan kennis is gegeven onder nummer C(2011) 7105 en dat is bekendgemaakt in Publicatieblad L 270 van 15.10.11, blz. 33, voor zover daarbij ten nadele van de Helleense Republiek financiële correcties zijn aangebracht ter zake van de bedrijfstoelageregeling en ter zake van de herstructurering en de omschakeling van wijngaarden, van distillatie en van de steun voor bepaalde vormen van benutting van most.

Wat de correctie ter zake van de bedrijfstoeslagregeling betreft, beklemtoont verzoekster in de eerste plaats dat het aanbrenge van forfaitaire correcties op het gebied van de bedrijfstoeslagregeling onrechtmatig is a) voor zover de toepassing van forfaitaire correcties in het eerste jaar van toepassing van het GLB schending vormt van het algemene beginsel van billijkheid en samenwerking; b) voor zover er geen geldige rechtsgrondslag is voor toepassing van de oude richtsnoeren als bedoeld in document VI/5530/1997 op het nieuwe GLB en op de bedrijfstoeslagregeling of voor zover de toepassing van de oude richtsnoeren op het nieuwe GLB ernstig afbreuk doet aan het evenredigheidsbeginsel.

In de tweede plaats beklemtoont verzoekster dat de slotsom van de Commissie dat de criteria voor de verdeling van de nationale reserve niet in overeenstemming waren met artikel 42 van verordening nr. 1782/2003 ⁽¹⁾ en met artikel 21 van verordening nr. 795/2004 ⁽²⁾, op een onjuiste uitlegging van die bepalingen en op een onjuiste beoordeling van de feiten berust.

In de derde plaats betoogt verzoekster met betrekking tot de toegepaste forfaitaire correctie van 10 %, dat de vaststellingen van de Commissie inzake de nationale criteria voor de verdeling van de nationale reserve, inzake het verzuim om alle voederarealen in de berekening van de oppervlakten/van de referentiebedragen op te nemen en inzake de berekening van het regionale gemiddelde, geen schending van verordening nr. 1290/2005 ⁽³⁾ vormen en dat de Commissie ten onrechte financiële correcties heeft aangebracht onder toepassing van die verordening. Hoe dan ook betoogt verzoekster dat de Commissie artikel 31 van verordening nr. 1290/2005 en de richtsnoeren van document VI/5530/1997 verkeerd heeft uitgelegd en toegepast voor zover a) de door de Commissie aangevoerde grieven betreffende de criteria voor de verdeling van de nationale reserve, ook al zouden zij zijn bewezen, niet hebben geleid tot betaling van bedragen ten gunste van personen die daarop geen recht hadden en geen risico voor benadeling van het ELGF hebben meegebracht; b) de betrokken grieven geen betrekking hebben op een fundamenteel gebrek aan controle en bijgevolg geen rechtvaardiging vormen voor de toepassing van een forfaitaire correctie van 10 %.

Wat de correctie voor wijn betreft, meent verzoekster dat de Commissie op de volgende specifieke punten de feiten verkeerd heeft beoordeeld: wijnbouwkadaster, distillaties en steun voor gebruik van most, verplichte distillatie van bijproducten en herstructurering en omschakeling van wijngaarden, die kennelijk geen rechtvaardiging vormen voor een correctie van 10 % overeenkomstig de richtsnoeren voor financiële correcties bij de goedkeuring van de rekeningen. Deze correctie is kennelijk onevenredig ten opzichte van de tekortkomingen van het controlestelsel.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 795/2004 van de Commissie van 21 april 2004 houdende bepalingen voor de uitvoering van de bedrijfstoeslagregeling waarin in voorzien bij verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers.

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad van 21 juni 2005 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

Beroep ingesteld op 15 december 2011 — Cham/Raad

(Zaak T-649/11)

(2012/C 39/38)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Cham Holding Co. SA (Damas, Syrië) (vertegenwoordiger: E. Ruchat, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

Verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het door verzoekster ingestelde beroep ontvankelijk te verklaren, en dienovereenkomstig
- het besluit 2011/628/GBVB van de Raad van 23 september 2011 houdende wijziging van besluit 2011/273/GBVB van 9 mei 2011 betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië, en verordening (EU) nr. 950/2011 van de Raad van 23 september 2011 tot wijziging van verordening (EU) nr. 442/2011 van 9 mei 2011 betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië nietig te verklaren, voor zover deze handelingen verzoekster betreffen door te bepalen dat zij wordt toegevoegd aan de lijst van entiteiten beoogd door artikel 5 van verordening (EU) nr. 442/2011 van 9 mei 2011 en door de artikelen 3 en 4 van besluit 2011/273/GBVB van 9 mei 2011;
- de Raad van de Europese Unie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan, die hoofdzakelijk identiek of gelijksoortig zijn aan die welke in het kader van de zaak T-433/11, Makhlouf/Raad zijn aangevoerd. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ PB 2011, C 290, blz. 14.

Beroep ingesteld op 16 december 2011 — Syriatel Mobile Telecom/Raad

(Zaak T-651/11)

(2012/C 39/39)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Syriatel Mobile Telecom (Joint Stock Company) (Damascus, Syrië) (vertegenwoordiger: J. Pujol, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- het beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- bijgevolg besluit 2011/628/GBVB en verordening (EU) nr. 950/2011 met de daaruit volgende uitvoeringshandelingen, voor zover zij verzoekster betreffen, nietig te verklaren;
- de Raad van de Europese Unie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekster zes middelen aan.

- 1) Eerste middel, ontleend aan het ontbreken van een rechtsgrondslag voor besluit 2011/628/GBVB ⁽¹⁾ wegens de intrekking van besluit 2011/273/GBVB ⁽²⁾ door besluit 2011/782/GBVB. ⁽³⁾
- 2) Tweede middel, ontleend aan het ontbreken van een rechtsgrondslag voor verordening nr. 950/2011 ⁽⁴⁾ wegens de intrekking van besluit 2011/273/GBVB.
- 3) Derde middel, inhoudende dat de bestreden maatregelen het recht van verdediging en met name het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel, neergelegd in de artikelen 6 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: „EVRM”), in artikel 215 VWEU en in de artikelen 41 en 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, schenden.
- 4) Vierde middel, inhoudende dat verweerder de motiveringsplicht heeft geschonden aangezien de gegeven motivering niet voldoet aan de verplichting die krachtens artikel 6 EVRM, artikel 296 VWEU evenals artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie op de instellingen van de Europese Unie rust.
- 5) Vijfde middel, inhoudende dat de bestreden maatregelen verzoeksters grondrechten, in het bijzonder haar recht op eigendom neergelegd in artikel 1 van het Eerste Protocol bij het EVRM en in artikel 17 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, en het recht op de bescherming van de goede naam neergelegd in de artikelen 8 en 10, lid 2, EVRM, ongerechtvaardigd en onevenredig beperken.
- 6) Zesde middel, ontleend aan aantasting van de mededinging binnen de Europese Unie daar de vastgestelde maatregelen tot gevolg hebben dat de normale werking van de telecommunicatiemarkt binnen de Unie wordt vervalst en aldus de

mededinging tussen de Europese operatoren en de handel tussen de lidstaten worden aangetast.

- ⁽¹⁾ Besluit 2011/628/GBVB van de Raad van 23 september 2011 houdende wijziging van besluit 2011/273/GBVB betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB L 247, blz. 17).
- ⁽²⁾ Besluit 2011/273/GBVB van de Raad van 9 mei 2011 betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB L 121, blz. 11).
- ⁽³⁾ Besluit 2011/782/GBVB van de Raad van 1 december 2011 betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië en houdende intrekking van besluit 2011/273/GBVB (PB L 319, blz. 56).
- ⁽⁴⁾ Verordening (EU) nr. 950/2011 van de Raad van 23 september 2011 tot wijziging van verordening (EU) nr. 442/2011 betreffende beperkende maatregelen tegen Syrië (PB L 247, blz. 3).

Beschikking van het Gerecht van 12 december 2011 — Truvo Belgium/BHIM — AOL (TRUVO en Truvo)

(Gevoegde zaken T-528/10, T-69/11 en T-77/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/40)

Procestaal: Engels

De president van de Zevende kamer heeft de doorhaling van de gevoegde zaken gelast.

⁽¹⁾ PB C 30 van 29.1.2011, C 89 van 19.3.2011 en C 95 van 26.3.2011.

Beschikking van het Gerecht van 15 december 2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband/Commissie

(Zaak T-22/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/41)

Procestaal: Duits

De president van de Zesde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 72 van 5.3.2011.

Beschikking van het Gerecht van 15 december 2011 — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband/Commissie

(Zaak T-27/11) ⁽¹⁾

(2012/C 39/42)

Procestaal: Duits

De president van de Zesde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 72 van 5.3.2011.

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2012/C 39/32	Zaak T-597/11 P: Hogere voorziening ingesteld op 22 november 2011 door Christos Michail tegen het arrest van het Gerecht voor ambtenarenzaken van 13 september 2011 in zaak F-100/09, Michail/Commissie	15
2012/C 39/33	Zaak T-614/11: Beroep ingesteld op 2 december 2011 — Garner CAD Technic e.a./Commissie	16
2012/C 39/34	Zaak T-619/11: Beroep ingesteld op 2 december 2011 — CB/Commissie	17
2012/C 39/35	Zaak T-620/11: Beroep ingesteld op 2 december 2011 — GFKL Financial Services/Commissie	18
2012/C 39/36	Zaak T-621/11: Beroep ingesteld op 5 december 2011 — SinnLeffers/Commissie	19
2012/C 39/37	Zaak T-632/11: Beroep ingesteld op 12 december 2011 — Griekenland/Commissie	19
2012/C 39/38	Zaak T-649/11: Beroep ingesteld op 15 december 2011 — Cham/Raad	20
2012/C 39/39	Zaak T-651/11: Beroep ingesteld op 16 december 2011 — Syriatel Mobile Telecom/Raad	20
2012/C 39/40	Gevoegde zaken T-528/10, T-69/11 en T-77/11: Beschikking van het Gerecht van 12 december 2011 — Truvo Belgium/BHIM — AOL (TRUVO en Truvo)	21
2012/C 39/41	Zaak T-22/11: Beschikking van het Gerecht van 15 december 2011 — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband/Commissie	21
2012/C 39/42	Zaak T-27/11: Beschikking van het Gerecht van 15 december 2011 — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband/Commissie	21

Abonnementsprijzen 2012 (excl. btw, incl. verzendkosten voor normale verzending)

<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	1 200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, papieren versie + dvd (jaarlijks)	22 officiële talen van de Europese Unie	1 310 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	840 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, dvd (maandelijks) (cumulatief)	22 officiële talen van de Europese Unie	100 EUR per jaar
<i>Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie</i> (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen), dvd, verschijnt één keer per week	Meertalig: 23 officiële talen van de Europese Unie	200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , C-serie „Vergelijkende onderzoeken”	Taal (talen) van het (de) vergelijkende onderzoek(en)	50 EUR per jaar

Het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, dat in de officiële talen van de Europese Unie verschijnt, is verkrijgbaar in 22 verschillende taalversies. Het abonnement omvat de L-serie (Wetgeving) en de C-serie (Mededelingen en bekendmakingen).

Ieder abonnement geldt slechts voor één enkele taalversie.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad, bekendgemaakt in *Publicatieblad L 156* van 18 juni 2005, waarin is bepaald dat de instellingen van de Europese Unie tijdelijk niet verplicht zijn om alle rechtsbesluiten in het lers te redigeren en in die taal bekend te maken, worden de in het lers opgestelde nummers van het *Publicatieblad* apart verkocht.

Het abonnement op het *Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie* (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen) omvat alle 23 officiële taalversies op één meertalige dvd.

Op verzoek kunnen de abonnees op het *Publicatieblad van de Europese Unie* eveneens de verschillende bijlagen van het *Publicatieblad* ontvangen. De abonnees worden op de hoogte gebracht van het verschijnen van bijlagen door middel van een „Bericht aan de lezer” in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Verkoop en abonnementen

Abonnementen op verscheidene niet-kosteloze publicaties, zoals het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, zijn verkrijgbaar bij onze verkoopkantoren. Een lijst met verkoopkantoren is te vinden op het volgende internetadres:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de Verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende wetgevende besluiten.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>

Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL